

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň Mgr. Adély Kaftanové a JUDr. Hany Douskové ve věci

žalobce: **Mgr. Jakub H.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 5

za účasti: **Raiffeisenbank a.s.**, IČO 49240901
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

o nahrazení rozhodnutí správního orgánu, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 8. ledna 2020 č. j. 12 C 312/2019-19,

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se žaloba ze dne 7. 10. 2019 neodmítá.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soud I. stupně dle ust. § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítl žalobu, jíž žalobce v řízení dle ust. § 244 a násl. o. s. ř. požadoval nahradit nález Finančního arbitra ze dne 12. 6. 2019 č. j. FA/SR/SU/1486/2018-37 a rozhodnutí Finančního arbitra ze dne 6. 8. 2019 č. j. FA/SR/SU/1486/2018-42. Současně s odkazem na ust. § 146 odst. 3 o. s. ř. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud I. stupně konstatoval, že žalobce přes výzvu soudu v usnesení ze dne 26. 11. 2019 neodstranil vady žaloby, a žaloba tak nadále trpí nedostatky, pro něž nelze v řízení pokračovat.
2. Žalobce napadl rozhodnutí soudu I. stupně včasným odvoláním. Navrhl, aby odvolací soud (neučiní-li tak soud I. stupně autoremedurou) napadené usnesení zrušil. Žalobce zdůraznil, že vady žaloby podle výzvy soudu I. stupně odstranil, a to doplněním žaloby ze dne 19. 12. 2019, v němž jsou vylíčeny rozhodující skutečnosti, a je zde uvedeno, čeho se žalobce domáhá. Odvolatel dále namítl, že z napadeného usnesení není patrné, jakou konkrétní vadou či vadami má žaloba trpět.
3. Odvolací soud podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř. přezkoumal usnesení soudu I. stupně, aniž za tím účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2, písm. c/ o. s. ř.), a došel k závěru, že odvolání je důvodné.
4. Podle ust. § 43 odst. 1 o. s. ř. (které se použije pro řízení dle části páté o. s. ř. ve spojení s ust. § 245 o. s. ř.) předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle ust. § 43 odst. 2 o. s. ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

5. Podle ust. § 246 odst. 2 o. s. ř. žaloba (jíž se zahajuje řízení dle ust. § 244 a násl. o. s. ř. – pozn. odvolacího soudu) musí kromě obecných náležitostí podání (§ 42 odst. 4) obsahovat označení účastníků řízení, sporu nebo jiné právní věci, o které správní orgán rozhodl, a rozhodnutí správního orgánu, vylíčení skutečností, které svědčí o tom, že žaloba je podána včas, údaje o tom, v čem žalobce spatřuje, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých právech, označení důkazů, které by měly být v řízení před soudem provedeny, jakož i to, v jakém rozsahu má být spor nebo jiná právní věc soudem projednána a rozhodnuta a jak má být spor nebo jiná právní věc soudem rozhodnuta.
6. Žalobci je třeba přisvědčit v tom, že podáním ze dne 19. 12. 2019 (vyjma označení důkazů) svoji žalobu ze dne 7. 10. 2019 (obsahující pouze jedinou větu, že žalobce navrhuje nahrazení shora uvedených rozhodnutí Finančního arbitra) dostatečně doplnil podle požadavku soudu I. stupně v bodě II. usnesení ze dne 26. 11. 2019. V uvedeném usnesení byl žalobce vyzván k doplnění vylíčení rozhodujících skutečností včetně označení přílehlavých důkazů a k doplnění údaje o tom, čeho se žalobce domáhá. Byť je žalobcovo podání ze dne 19. 12. 2019 mimořádně stručné, je z něj dobře patrné, že žalobce žádá nahrazení shora označených rozhodnutí Finančního arbitra soudním rozhodnutím, v němž bude společnosti Raiffesenbank a. s. uloženo zaplatit žalobci částku 50 228,26 Kč, a že předmětem žalobcem zahájeného řízení před Finančním arbitrem ukončeným pro žalobce negativním rozhodnutím, byl spor o vrácení (z titulu bezdůvodného obohacení banky) žalobcem tvrzeného přeplatku na úroku z úvěru, který byl žalobci společností Raiffesenbank a. s. poskytnut na základě smlouvy č. 1510/17761803/SU. Žalobce je přitom přesvědčen, že spotřebitelský úvěr byl úročen diskontní sazbou uveřejněnou Českou národní bankou a že na úroku z poskytnutého úvěru bance zaplatil o částku 50 228,26 Kč více, než bylo jeho smluvní povinností.
7. I když žaloba ve znění podání ze dne 19. 12. 2019 nadále neobsahuje všechny náležitosti dle ust. § 246 odst. 2 o. s. ř. (především neobsahuje vylíčení skutečností, které svědčí o tom, že žaloba byla podána včas, neoznačuje důkazy, které mají být soudem provedeny, a jen náznakem obsahuje údaj o tom, v čem žalobce spatřuje, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých právech), lze již nyní říci, že žaloba nemá takový nedostatek, pro který by nebylo možné v řízení pokračovat. Již nyní je totiž jednoznačně patrné, jaký soukromoprávní spor mezi účastníky, již řešený pravomocným rozhodnutím správního orgánu, má být soudem v řízení dle části páté o. s. ř. znovu projednán a jakým rozhodnutím soudu mají být nahrazena žalobcem označená rozhodnutí Finančního arbitra.
8. Odvolací soud proto odvoláním napadené rozhodnutí dle ust. § 220 odst. 1, písm. a) o. s. ř. změnil tak, že se podaná žaloba neodmítá.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nelze podat dovolání.

Praha 27. února 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu